re înaintașul vest-german Uwe Seeler (dreapta)
on Jorge Albrecht

AMENTELE FINALE

LE GRUPELOR

Grupa A

[illegible]	3	2	1	0	4:0	5
[illegible]Y	3	1	2	0	2:1	4
	3	0	2	1	1:3	2
	3	0	1	2	2:5	1

Grupa B

GERMANA	3	2	1	0	7:1	5
NTINA	3	2	1	0	4:1	5
	3	1	0	2	4:5	2
	3	0	0	3	1:9	0

Grupa C

GALIA	3	3	0	0	9:2	6
RIA	3	2	0	1	7:5	4
	3	1	0	2	4:6	2
a	3	0	0	3	1:8	0

Grupa D

	3	3	0	0	6:1	6
OREEANA	3	1	1	1	2:4	3
	3	1	0	2	2:2	2
	3	0	1	2	2:5	1

ATIVE

— Echipele cu cea mai mare vîrstă me-e a jucătorilor : Elveția 27,2 ani, Spania ani.
— Jucătorul cel mai în vîrstă : D. Santos Iașin 37 ani.
— Jucătorul cel mai tînăr : Edu (Brazilia) ani.
— Echipa al cărei jucători au susținut, un loc, cele mai multe partide internaonale pînă la actualul Campionat Monial : Ungaria 500 partide, cu o medie de jocuri internaționale de fiecare jucător, mată de Anglia cu 494 partide.
— Echipele al căror jucători au susținut, un loc, cele mai puține partide internaonale înaintea actualei ediții a Campionadui Mondial : Franța 159 jocuri, Italia 201.
— Echipele care pentru formarea lotului 22 jucători au apelat la cele mai multe uburi : Anglia, cu jucători de la 14 cluri și Franța cu jucători de la 13 cluburi. Jucătorii prezenți la actualul Campionat ondial aparțin la 138 cluburi din toată mea, cele mai bine reprezentate fiind : nata coreeană, care furnizează întreg ul R.P.D. Coreene, urmată de Universid Catolica (Chile) care dă reprezentativei jucători, Penarol (Uruguay) 9 jucători c.

CALIFICAREA R. P. D. COREENE — O MARE SENZAȚIE

Grupa D a fost dominată de echipele U.R.S.S. și R.P.D. Coreene, în penumbra cărora s-au situat reprezentativele Italiei și statului Chile. Marea surpriză a competiției a fost echipa R.P.D. Coreene, a cărei victorie asupra Italiei a stîrnit cel puțin aceeași senzație ca și eliminarea Braziliei. Cenușie a fost comportarea „squadrei azzurra", de la al cărei meci cu echipa U.R.S.S. spectatorii au plecat dezamăgiți. N-a oferit ceea ce toată lumea aștepta de la o pleiadă de jucători în jurul cărora se făcuse multă vîlvă. In schimb, la fiecare atac al sovieticilor am văzut 9 jucători repezindu-se în jurul „betonierului" echipei, care — ca o ironie — se numește... Salvadore. Iar acesta, cînd Iașin se pregătea să degajeze cu mîna, o rupea la fugă spre poarta proprie. In atac, Meroni căuta cu... luneta un coechipier care să-l ajute...

Echipa U.R.S.S. n-a strălucit nici ea. Dar a jucat mai organizat, a avut două extreme laborioase în Cislenko și Husainov, un jucid organizator la mijlocul terenului, Sabo, precum și un „ciocan pneumatic" în Banișevski. Dar și jocul fotbaliștilor sovietici a fost întrerupt de... averse distructive atunci cînd trebuia îndepărtată primejdia de poarta lor.

Jucătorii chilieni și sud-coreeni, aplicînd o manieră extrem de rigidă în marcajul individual au alergat nu atît pentru interesul formației proprii, cît pentru a fi umbra permanentă a adversarilor direcți. Perechi-perechi, ei stăteau izolați de coechipieri, iar în fața porții eforturile lor erau inutile, deoarece nu exista un sprijin pentru jucătorul aflat în posesia mingii. Ambele echipe au demonstrat o concepție de joc cu caracter accentuat defensiv ; deseori puteau fi văzuți cîte 7—8 apărători păzind... 2—3 înaintași. Enorma risipă de energie a fost inutilă pentru că n-a fost în folosul unui joc colectiv, iar datorită jocului pur individual le-am văzut sleite pe aceste două echipe la sfîrșitul unui meci care a decepționat pe toți spectatorii.

„Betonul", cu tactica lui — contraatacul — pune în valoare numai pe apărători, nu este economicos, dimpotrivă, devine epuizant pentru înaintași, care — astfel — sînt condamnați la izolare sau la conducerea prelungită a mingii, ceea ce este contrar principiilor jocului colectiv.

In ce privește echipa Chile aceasta a fost de nivel modest.

Jucătorii formației R.P.D. Coreene au impresionat prin efortul individual titanic depus în cursul partidelor, și, mai ales, în cea cu Italia, ceea ce i-a făcut pe unii comentatori să-i denumească „jucători cu un motor în corp".

Constantin TEAȘCA

IAȘIN (U.R.S.S.)

TREI ECHIPE FIDELE „BETONULUI"

Echipele programate să joace la Sheffield și Birmingham au compus una din seriile cele mai echilibrate, fiindcă 3 dintre ele se considerau îndreptățite în egală măsură să atingă cel puțin treapta sferturilor de finală.

Jocurile disputate pînă acum ne-au ajutat să formulăm cîteva impresii. Mai întîi, R.F.G., Elveția și Spania au recurs la utilizarea unui „balayeur" (măturător) sau „libero".

Interesul antrenorilor de a-și păstra, pînă la 30 iulie măcar, prestigiul avut înainte de începerea campionatului, i-a determinat să se pună la adăpostul betonului, de surpriza unor înfrîngeri severe. Doar Argentina a adoptat și practicat o idee de joc mai luminoasă, bazată pe folosirea apărării în linie.

Cele 3 echipe (R.F.G., Spania, Elveția) și cei trei antrenori (Schön, Villalonga și Foni), care se închină aceluiași idol (betonul), se disting între ei printr-o atitudine mai rigidă sau mai degajată față de canoanele tactice, interpretîndu-le și aplicîndule diferit : în spirit ofensiv (R.F.G.) sau ad-litteram, lăsînd numai cîtorva jucători (2—3) ingrata misiune de a înscrie goluri în condiții de inferioritate numerică.

Echipa vest-germană, o mașină bine reglată, dar — ca toate mecanismele — lipsită de fantezie

Schön își dă seama că ar putea cîștiga Cupa mondială cu jucători de clasa lui Tilkovski, Schultz, Beckenbauer, Uwe Seeler, Haller și Owerath, ca să nu-i amintim și pe ceilalți. Echipa sa are, poate, valoarea medie cea mai ridicată. Jucătorii sînt capabili, prin conformație și prin pregătire, de mare și prelungit efort fizic. Sînt puternici și rezistenți în ciocnirile cu adversarul, apărătorii devin umbra înaintașilor adverși ca Schultz care patrulează tute și atent în spatele liniei de fund, protejînd ca o mamă grijulie pe Tilcovski. Cu serviciile pe care le oferă în apărare Beckenbauer, Haller, Owerath și Held, avem impresia unor rețele defensive, minuțios organizate, dificil de străbătut dacă adversarul nu folosește manevre colective de factură ridicată.

Puterea de a se emancipa de „legăturile" betonului se face simțită în decursul acțiunilor de atac, cînd vest-germanii asaltează poarta adversarilor cu 5—6 jucători, Schnellinger, Beckenbauer, Owerath, Held, venind foarte prompt dinapoi-înainte. Această elasticitate confirmă jocul cu caracter mixt (defensiv-ofensiv), dar se cuvine să exprimăm rezerve asupra capacității de finalizare a liniei de atac (3 din cele 5 goluri marcate în meciul cu Elveția au fost rodul erorilor aproape copilărești ale apărătorilor adverși !).

In jocul cu echipa Argentinei, aceiași jucători despre care se spunea că oferiseră cu două zile înainte un adevărat spectacol ofensiv, n-au mai fost în stare să înscrie nici o singură dată.

Jucătorii din linia de atac sînt, fără exagerare, personalități de prim ordin. Intrunind finețe tehnică, un repertoriu de fente complete, un tir puternic și precis, viteză, precum și un mare „apetit de goluri", acești jucători provoacă suferințe și tristețe oricărui concurent. Mai puțină admirație ne-a trezit Uwe Seeler, excelent în jocul fără minge, cînd se aruncă la fel ca un berbec roman în zidul apărării adverse, spre folosul echipei dar, de multe ori stîngaci, atunci cînd trebuie să conducă mingea, să o trimită cu precizie sau să fenteze un adversar.

Dacă tragem linie și adunăm calitățile echipei vest-germane, obținem o sumă serioasă. Are unitate internă și o stabilitate care o face greu de răsturnat. Dar suferă de unilateralitate și o scăzută capacitate de improvizație tactică.

Echipa Spaniei, un toreador îmbătrînit

In primele lor jocuri, ibericii nu au reușit să impresioneze pe nimeni, oricîtă bunăvoință ar manifesta cei pătrunși de o sinceră admirație față de reputația unor nume ca Suarez, Gento, Del Sol, Zocco, Amancio etc. Repetînd aceleași carențe de la joc la joc, ne place să afirmăm că sîntem definitiv lămuriți asupra posibilităților echipei în momentul actual.

Paralizată și umilită de teama de a nu primi goluri, cu un „măturător" de talia lui Gallego, intimidat și nervos, cu o linie de fundași incapabili să anihileze înaintașii adverși, echipa Spaniei n-a convins, iar poarta lui Iribar a fost un obiectiv mereu periclitat.

Declarat de toți apărătorii echipei adverse persoană „non grata", Suarez a fost ținta unor marcaje înverșunate, fapt care a făcut ca el să devină, din creierul mare al echipei un creieraș mai mititel. El n-a mai putut organiza jocul echipei.

Spaniolii, dornici, mai întîi, să se apere, au uitat să mai și atace. Arcul dintre liniile echipei s-a rupt, dispozitivul spaniolilor s-a dezagregat, întinzîndu-se pe 70—80 m de teren în loc să acționeze grupat, împrăștiindu-se în apărători care nu mai avansează și înaintași care nu se mai întorc. Mulți dintre jucători nu sînt în bună condiție fizică.

Reușitele spaniolilor, puține la număr, se datoresc clasei jucătorilor și nu valorii colective a echipei. Ei fac să circule balonul la centrul terenului, dar manevra nu dă rezultate, fiind efectuată departe de poarta adversă.

Grupa jucătorilor de peste 30 de ani (Del Sol, Suarez, Gento) dovedește că timpul nu iartă, ei dînd evidente semne de oboseală în a doua parte a jocului. Antrenorului Villalonga i se pot face două reproșuri.

Mai întîi, că nu și-a întors fața, cu încredere, spre noua pleiadă de tineri jucători ai Realului, care au terminat excelent sezonul trecut.

In al doilea rînd, ar fi putut, chiar aici, în Anglia, să schimbe cuvîntul de ordine în privința tacticii.

Fundașii, de cîteva ori, au renunțat să se baricadeze în fața porții proprii și s-au avîntat, cu forțe sporite, în atac. Atunci, spaniolii au creat momente excelente, cum au fost cele care le-au adus faze de goluri în meciul cu echipa Argentinei. Din păcate, după aceste scurte recitaluri, ascultînd parcă de o comandă tiranică, spaniolii revin la jocul lor lipsit de spectaculozitate.

Elveția, sub nivelul grupei

Echipa Elveției a prezentat jucători de o valoare mai modestă. Elvețienii au reușit, pe alocuri, să joace mulțumitor, izbutind să se mențină 20 de minute la valoarea echipei vest-germane și să creeze cîteva clipe de coșmar echipei spaniole. Din păcate, apărătorii elvețieni sînt, uneori, de o naivitate care te încîntă... dacă nu ești elvețian. Se lasă atrași de orice manevre și uită adesea să marcheze adversarii. In atac, construiesc, uneori, acțiuni frumoase și beneficiază de cîțiva înaintași incisivi și buni șuteri : Hosp, Quentin. Echipa lui Foni a făcut o figură mult mai frumoasă în al doilea joc dar pînă la urmă a ocupat ultimul loc al grupei.

Argentina, revelația primelor jocuri

Fotbalul argentinian s-a îndreptat spre polul seriozității. Argentinienii știu să ocupe, în permanență, puncte strategice la mijlocul terenului, manifestă, în fiecare meci, ardoare și dorință de victorie. Tehnica lor de joc este magnifică. Nu este vorba de o tehnică mai bună decît sîntem obișnuiți să vedem, ci parcă de altceva, de alt gen de tehnică. Piciorul mingiie mingea, o amortizează, îi imprimă efecte și intensități dozate farmaceutic. Pîrghiile picioarelor au ceva din mișcarea mîinii îmbinînd, deopotrivă, esteticul și utilul.

Echipa Argentinei are o serie de vedete, mai puțin cunoscute în Europa, dar foarte strălucitoare : Onega și Mas (extrema stîngă, 19 ani, 1,62 m înălțime). De asemenea, o linie mediană excelentă, compusă din Rattin, Solari și Gonzalez. Primul dintre ei este un jucător cu statură de uriaș, un adevărat maestru al strategiei. Argentina este printre puținele echipe care nu betonează spațiul din fața porții, se mișcă, în ansamblu, cu întreaga echipă, înainte și înapoi, menține mereu în atac 3—4 jucători care se susțin reciproc și se demarcă continuu. Argentinienii întreprind acțiuni de atac pe tot mijlocul terenului.

Romulus BALABAN

LA LIVERPOOL, JOCURI MAI BUNE DECÎT LA LONDRA

Prezent la unele jocuri atît în grupa de la Londra cît și în cea de la Liverpool, antrenorul **ANGELO NICULESCU** a putut să ne facă o serie de aprecieri asupra facturii jocurilor, ca și asupra echipelor, în mod comparativ. Pe scurt, iată-le :

● In general, în grupa de la Liverpool, meciurile au fost de un nivel tehnic mai ridicat decît la Londra. Acest lucru a fost posibil datorită și prezenței în majoritatea formațiilor a unor jucători mari, cu personalitate, ca Pele, Eusebio, Albert, Farkas, Coluna, Germano, Garrincha etc.

● Indiferent de valoarea lor însă, toți jucătorii depun în joc toată energia lor, tot talentul, toate calitățile și — lucru de reținut în mod special — respectă ideia tactică trasată de antrenori.

● Pregătirea fizică este excelentă, ceea ce a permis un joc în continuă mișcare și în mare viteză. Din acest punct de vedere, cei mai bine s-au prezentat, la jocurile vizionate, înaintașii care numai așa reușesc să facă față unei continue activități înainte-înapoi.

● In ce privește sistemele de joc folosite :
— Ungaria și Bulgaria aplică formula cu „fundaș măturător" ;
— Portugalia și Brazilia acționează după cel mai curat 4—2—4.

● Totuși, echipa maghiară dă jocului său un accent ofensiv ; în acțiunile de atac participă 4—5 jucători, cu intercalări ale unor echipieri veniți din spate. De regulă, Albert și Rakosi acționează mai retrași, în timp ce Bene și Farkas rămîn avansați.

● La bulgari, care, în treacăt fie spus, au avut o doză destul de mare de neșansă în partidele cu Brazilia și Portugalia, am remarcat că în apărare, cei doi fundași centrali caută să asigure prin plasamentul lor în fața „măturătorului" o barieră centrală pentru atacanții adverși. Fundașii laterali intră deseori în atac, mai ales Salamanov. Echipa bulgară s-a dovedit însă deficitară în acoperirea mijlocului terenului.

● Brazilienii au pus accent mai mult pe valoarea individuală a jucătorilor și mai puțin pe jocul colectiv. Ei prezintă omogenitate pe compartimente, dar nu și pe ansamblul echipei. Mijlocașii nu vin în sprijinul fundașilor și nici nu intră în atac pentru a asigura superioritatea numerică.

● In sfîrșit, echipa Portugaliei dispune de jucători cu mare rază de acțiune. Cu excepția fundașilor centrali, ceilalți jucători știu să corespundă sarcinilor a cel puțin două posturi alăturate. Mijlocașii au un rol complex, pe care și-l îndeplinesc cu dezinvoltură (apărare-atac). Iar atacanții nu joacă pe posturi fixe ; se mișcă tot timpul și acționează aproape fără greșeală pe orice post s-ar găsi la un moment dat.

● Intre Pele și Eusebio nu există, după părerea mea, o deosebire. Sînt la fel de buni.

EUSEBIO (Portugalia)

Liverpool, 15 iulie — Fază din meciul Ungaria — Brazilia. Portarul Gilmar, căzut la pămînt, și apărătorii brazilieni privesc neputincioși înscrierea golului marcat de Bene